

ŽIVOT NA HASCE

Matěj Šrubař SDH Kozlovice

Když taťkovi písknou poplach,
je na nohou celý dům.
Já se ségrou koukám z okna,
mamka běží ke vratům.

Mezitím, co vrata vrčí,
táta mundůr obléká,
nastala ta dlouhá chvíle,
kdo první přiutíká.

Někdy je to zvláštní pohled,
skoro jako z grotesky,
někdo bez bot, někdo v trenkách,
dobíhají do hasky.

Pak už jenom oblečení,
mundůr, boty, opasky,
do ruky si vezmou helmy
a utíkají do CASky.

Auta nám tu zahoukají,
jedou lidem pomáhat,
oheň, vodu, jiné živly,
snaží se vždy zdolávat.

Po návratu na zbrojnici
už jim vrata otvírám,
s úklidem a vystrojením,
výjezdovce pomáhám.

Pak už se jen rozloučíme,
rozejdeme se v klidu domů,
nabereme nové síly
a čekáme na pohromu.